

temmelig nærgaende imod de praktiserende Læger. Det er vistnok Mange bekendt, at der i saadanne Kredse er ikke saa ganske lidt Misforholdelse med, at man har villet paalægge Lægerne en saadan Forpligtelse for en vis bestemt Tægt. Jeg kan derfor ikke nægte, at jeg sympathiserer ikke saa ganske lidt med de Forslag af de nævnte ærede 5 Medlemmer, som gaae ud paa at lade alle Bestemmelser om Eighn af Læger gaae ud af Loven, men paa den anden Side maa jeg erkjende, at hvis disse Forslag maatte blive vedtagne, og hvis man ligeledes vedtager det meget indgribende Forslag, der er stillet under Nr. 7, hvorefter Bestillingen som Eighnsmand vedbliver at være et borgerligt Embed, veed jeg virkelig ikke rigtig, hvad man vil med Loven; det forekommer mig, at man i saa Fald ganske rolig kan blive ved det Bestaaende. De Forstifter, som det ærede Medlem for Præsto Amts 2den Valgkreds (D. Christensen) omtalte, der findes i §§ 4, 5 og 6, ere aabenbart, i alt Fald i alt Væsentligt, ikke Andet, end hvad der simpelt hen kan gjenføres ved administrative Foranstaltninger uden nogen Lov. Jeg maa altsaa gjentage, at jeg sympathiserer ikke saa lidt med de her foreliggende Forslag, der angaae Landlægerne, og jeg vil muligen stemme for dem, men jeg vil da tillige stemme imod hele Loven.

Steenstrup: Da jeg har stillet et lille Ændringsforslag til § 4, skal jeg kun tillade mig at bemærke, at det angaaer en reen Redaction, som jeg anbefaler til Thingets Vedtagelse.

Th. Nielsen: Det er ikke for nærmere at motivere de Forslag, som jeg har været med at stille, at jeg tager Ordet, thi jeg anseer dem allerede for saa godt motiverede, at det vilde være overflødig, men det er nærmest i Anledning af § 9 og af de Forordninger, som ifølge Forslaget derved tænkes ophævede. Det har undret mig noget at see, at det kun er § 7 i Fæd. af 7de November 1682, som tænkes ophævet, og jeg veed ikke, hvorledes det kan være, at man kun har holdt sig til denne

ene Paragraph; det er maaskee en Følge af Lovens Titel, men den kunde gjerne have været en anden. Der er saa forunderlige Bestemmelser i den nævnte Forordning, at det forekommer mig, det vilde være reent misvisende, om de skulde blive ved Magt. Vel kan man sige, at de maaskee intetsteds overholdes, men dertil vil jeg svare: Saameget desto værre, thi det er overhovedet stemt at have Love, som intetsteds overholdes. Jeg skal tillade mig at nævne nogle af de Bestemmelser i Forordningen af 7de November 1682, som endnu staae ved Magt, men som jeg mener intetsteds overholdes. Det er for det Første bestemt i dens første Paragraph, at man under en Mulct af 50 Rd. kun maa klæde sig med hjemmegjort Væred, naar man ikke hører til Personer af Rang, og siden nævnes der nogle flige Standspersoner. Ligeledes hedder det, at kun Grever, Friherrer og Riddere maae lade deres Rister overtrække med Fløiel og pryde med Messingplader og andre Ziirligheder, under en Mulct af 500 Rd. Der gives fremdeles Regler for, at der kun maa bruges Fernbeslag og ikke Eglister af Guld osv. Hele Forordningen er i den Grad forældet, at det forekommer mig, at det vilde have været i sin Orden, om der havde staaet, at den slet og ret ophævedes. Der er en Masse flere af flige Bestemmelser, som jeg imidlertid ikke skal opholde mig ved. Det hedder til Ex., at der kun maa være to Kvinder til at klæde sig, hvilket er Noget, der intetsteds overholdes, og at der kun maa være 6 Par Kvinder tilstede, idet siget udbæres, medmindre der er flere Slægtninge, Sødskende osv. Forordningen er som sagt i den Grad forældet og bærer saaledes Vidnesbyrd om den faderlige Gnevoldsmagts Forsorg i Smaat og Stort — den begynder da ogsaa med en Indledning om, at den har en saadan Forsorg til Hensigt — at det forekommer mig forunderligt, at den ikke reent bliver ophævet. Det var kun disse Bemærkninger, jeg vilde gjøre.

Formanden: Det vil neppe være rigtigt at drage Forhold ind under denne Behandling, som ikke ere tagne ind under Lovforslaget, og nogle af de Punkter, det